

Biskolelærere, som ere mindre heldige, og som maaste ikke fyldestgøre de Krav, som man kan stille til dem, skal jeg indrømme, men jeg tænker ogsaa, at det ærede Medlem saa vil indrømme mig, at det sker ogsaa ved Statskolens Lærere. Selv Statskolelærere, som have Statens Stempel for at være meget duelige, kunne være grumme daarligere, og saa er der den store Forstel mellem Biskolelærerne og Statskolelærerne, at en Biskolelærer, som ikke udfylder sin Plads, straks bliver furet, han bliver, som den ærede Ordfører sagde i Gaar, set skarpt paa Fingrene, og viser det sig, at han ikke er sin Plads voksen, faar han ikke den Pladsloftere, saa bliver han furet. Dette kan ikke ske med Statskolelæreren. Har man en daarlig Statskolelærer, bliver man nødt til at beholde ham. Biskolelærerinstitutionen derne er efter min Mening rigtig god, og det er ikke rigtigt, naar det er blevet sagt, at baade Undervisningen og Uddannelsen er daarlig. Jeg tror ogsaa, jeg deri vil finde Medhold hos den ærede Ordfører, der ogsaa kender Forholdene derne. Jeg vil anføre, at mange af disse Menneffer, som ere uddannede som Biskolelærere derne, men siden hen have taget Skolelærereksamen og nu virke omkring i Landet som Lærere, høre til vor Folkeskoles bedste Lærere. Jeg kunde nævne Navne, som selv det ærede Medlem for Bogense (M. Nielsen) vistnok vilde tage Hatten af for. Jeg mindes f. Eks., at jeg forleden læste om Morten Eskesens Jubilaum. Han har netop ogsaa været Biskolelærer derne i Vestjylland. — Endnu maa jeg maaste gøre et Par Bemærkninger eller rettere sagt et Par Tilføjelser til, hvad det ærede Medlem fra Bogense sagde om Vønningstillæg til Lærerne. Jeg billiger fuldt ud, hvad han sagde, kun vil jeg tilføje en Ting. Han mente, at paa Grund af, at Kapitelstatsten var saa overordentlig lav, lavere nu end nogen Sinde før, burde Lærerne have forøget Vønningstillæg, og det er meget rigtigt. Men der er en anden Ting, som han ikke maa glemme, og som jeg for Næsten pegede paa under Finanslovens første Behandling, og det er, at i Nar skulle Embederne omreguleres, og saa vil Reguleringssummen gaa ganske betydeligt ned. Nu er det saaledes, at de Embeder paa Landet, der i Reguleringssum have 1,600 Kr. og i Byerne 2,000 Kr., ikke ville faa Del i Tillæget. Men naar Reguleringssummen i Nar bliver nedjat, saa vil altsaa en Del af de Embeder paa 1,600 og derover komme ned under 1,600, og ligesaa ville Byembederne gaa ned til en 17—1800. Disse Lærere ville altsaa kunne faa Del i Tilskuddet, og der vil altsaa

blive en hel Del flere om at dele det. Det er blot den Tilføjelse, jeg vilde gøre til, hvad det ærede Medlem sagde, at ogsaa dette taler for, at Tilskuddet bliver forhøjet. Som Forholdene nu ere, er der mange Lærere, der sidde med en lille Løn og have svært ved at komme igennem. Jeg haaber, at der, selv om vi skulle have Held til at faa Skoleloven ført igennem, for de Nar, der ville gaa, indtil denne Lov træder i Kraft, vil blive vedtaget en Vønningforhøjelse til Lærerne. Jeg vil da slutte med det Ønske, at det virkelig maa lykkes at føre denne Skolelov igennem, saa at Vønningstillæget en Gang kunde blive strøget, thi jeg er enig med det ærede Medlem i, at den bedste Maade at hjælpe Lærerne paa er at vedtage den ny Skolelov, og kunne vi faa Held og Lykke til det, vilde det være til Gavn baade for Lærerne og for Skolen.

Paulin: Det er kun nogle korte Bemærkninger jeg føler mig opfordret til at fremkomme med om et Par enkelte Punktter. Naar jeg gennemlæser Finansudvalgets Endringer paa det Afsnit, der foreligger til Forhandling, navnlig med Hensyn til de Bevillinger, der ere forlangte dels til Opbyggelse af ny Kirker og Oprettelse af ny Præsteembeder, dels som Tilskud til alt bestaaende Præsteembeder,

Anden Viceformand (Trier): Jeg beder det ærede Medlem tale lidt højere, for at det kan høres af Formanden.

Paulin: sa forekommer det mig, at Finansudvalget har været meget fattigt paa dette Punkt. Naar man vil betragte Sagen i sin Almindelighed og vil oplaste det Spørgsmaal: Er der virkelig Trang til ny Kirker eller ny Præster, tror jeg vistnok, at man med Ret kan besvare dette Spørgsmaal bekræftende. Det er med Hensyn til denne Sag en ganske forunderlig Tid, hvori vi nu leve. Man kan vist med Sandhed sige, at Guds Ord ingen Sinde er blevet saa rigelig forkyndt herhjemme i vort Fædreland, som netop i disse Tider, og jeg tror, at man med fuld Ret kan sætte dette i Forbindelse med, at der er en virkelig levende Trang til Stede blandt Folk til at høre Guds Ord. Hvad nu angaar disse enkelte Forslag til Opførelse af ny Kirker og Tilskud til den Sag i al sin Almindelighed, hvortil der er forlangt Bevillinger her paa Finanslovsforlaget, saa skal jeg villig indrømme, at jeg ikke har noget synderligt Rendskab til disse enkelte Steder. Jeg tror dog at kunne stønne saa meget deraf, at det